

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 530/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 07 maja 2021 roku w sprawie sygn. akt. II K 98/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

2.1.1.1			
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
2.1.2.1			
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Apelacja oskarżonego - jak wynika z analizy jej treści (pomimo nie zwerbalizowania precyzyjnych zarzutów w odniesieniu do rozstrzygnięcia) - kwestionuje poczynione przez Sąd meriti ustalenia faktyczne i tym samym uznanie, iż oskarżony jest winny popełnienia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	zarzucanego mu czynu oraz dokonaną przez tenże Sąd ocenę dowodów, a także orzeczoną wobec oskarżonego karę.			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Podniesione przez skarżącego zarzuty sprowadzające się - jak wynika z apelacji skarżącego - do zanegowania oceny materiału dowodowego przeprowadzonej przez Sąd Rejonowy oraz rzekomo błędnych ustaleń faktycznych poczynionych przez tenże sąd, okazały się niezasadne. Podzielić należy konsekwentne poglądy orzecznictwa, że przekonanie Sądu o wiarygodności jednych dowodów i jej braku w przypadku innych, pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k., jeżeli zostało poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, rozważeniem				

okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, pozostaje zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (tak np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11.04.2018 r., IV KK 104/18, opubl. Legalis).

W aspekcie powyższego stwierdzić należy wyraźnie, że analiza materiału dowodowego sprawy nie stwarza w żadnej mierze podstaw do uznania, że sąd miałby dokonać błędnych ustaleń faktycznych.

Zważywszy na powyższe apelacja oskarżonego T. Ś. nie wykazała w skuteczny sposób, aby rozumowanie Sądu meriti, przy ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów było wadliwe, bądź nielogiczne. Zarzuty apelacji - po ich zestawieniu z zebranymi w sprawie dowodami

- mają w istocie charakter polemiczny i opierają się wyłącznie na wybiórczej oraz subiektywnej ocenie zebranych w sprawie dowodów. Tym samym, Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy dokonał wartościowania zarówno osobowych, jak i nieosobowych źródeł dowodowych zebranych na gruncie analizowanej sprawy, a następnie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne w tym zakresie. Dokonane zaś przez Sąd Rejonowy ustalenia w pełni odpowiadają zebranym w sprawie dowodom, a nade wszystko są wynikiem wszechstronnej ich analizy. Zważyć trzeba, iż przekonanie Sądu meriti o możliwości przypisania oskarżonemu zrealizowania znamion czynu mu przypisanego, pozostaje pod ochroną prawa procesowego, jako że nie wykracza poza ramy zasady swobodnej oceny dowodów wyrażone w treści art. 7 k.p.k. Jednocześnie

zaś konkluzje Sądu Rejonowego stanowią wynik rozważenia co do zasady wszystkich dowodów zgodnie z art. 410 k.p.k., przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.), a nade wszystko zostały rzeczowo – z uwzględnieniem wskazań wiedzy, doświadczenia życiowego i prawidłowego rozumowania – uzasadnione w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Sąd odwoławczy, w pełni zgadza się z przeprowadzoną przez Sąd I instancji oceną przeprowadzonych w sprawie dowodów.

Odnosząc się do szczegółów, wbrew stanowisku zaprezentowanemu przez skarżącego, stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy w rozważaniach swych nie pominął żadnego z przeprowadzonych w toku postępowania dowodów, a w uzasadnieniu orzeczenia wskazał, które z tych dowodów i dlaczego

uznał za wiarygodne, omawiając je w sposób wyczerpujący, a którym i dlaczego przymiotu wiarygodności odmówił i tym samym nie uczynił tego z pogwałceniem reguł wynikających z art. 7 k.p.k. Tym samym, sąd odwoławczy nie podzielił tezy skarżącego, jakoby błędnie Sąd I instancji wyraził przekonanie, że oskarżony obraźliwe i poniżające słowa "ty debilu" skierował do sędziego Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim - M. W.. W tym kontekście słusznie za przyjętą linię obrony należało uznać twierdzenie oskarżonego, jakoby opisane powyżej słowa skierowane zostały do obecnej na sali rozpraw jego córki M. Ś., która w sposób niewłaściwy - pomimo że jest prawnikiem - wypowiadała się na sali rozpraw. Bowiem obecne na sali rozpraw osoby - poza oskarżonym - a mianowicie protokolant Ewa Adaszek, powódka P. B., oraz jej pełnomocnik

adwokat D. K., jednoznacznie wskazywali, że obraźliwe słowa wycelowane zostały w stosunku do sędziego. Przede wszystkim jednakowoż potwierdza ten fakt obiektywne nagranie (zapis obrazu i dźwięku) rozprawy z dnia 14 marca 2019 roku w sprawie IV P 99/18 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim, które udokumentowało w sposób nie budzący wątpliwości, że oskarżony opuszczając salę rozpraw swą niczym nieuzasadnioną agresywną wypowiedź skierował do sędziego Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim - M. W., zaś dowód ten w sposób ewidentny koreluje z zeznaniami wyżej wymienionych świadków. A zatem, nie negując, że oskarżony był wzbudzony faktem, że jego córka występowała w charakterze osoby pozwanej w sprawie IV P 99/18 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim i

pomimo, że - jak wskazywał oskarżony - ukończyła studia prawnicze, nie była w stanie w sposób jasny wyartykułować swojego stanowiska w sprawie i samodzielnie bronić swych interesów, nie uprawniało to oskarżonego do takiego zachowania względem funkcjonariusza publicznego - sędziego Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim. W aspekcie powyższego, Sąd Rejonowy dokonał rzetelnej, logicznej i trafnej oceny zebranych w sprawie dowodów, a następnie prawidłowo ustalił stan faktyczny, a skoro ocena dowodów i wnioski z niej wypływające były prawidłowe, to brak podstaw do uwzględnienia skargi apelacyjnej oskarżonego.			
Wniosek			
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

przypisanego mu czynu.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek jest niezasadny, albowiem kontrola odwoławcza nie wykazała błędów w rozumowaniu Sądu I instancji lub też ocen kłócących się z zasadami doświadczenia życiowego, czy wskazaniami wiedzy. Nadto, Sąd Rejonowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku przedstawił w sposób wyczerpujący i trafny zarówno proces związany z oceną dowodów, jak i przesłanki, które doprowadziły go do uznania oskarżonego za winnego przypisanego mu czynu. Argumentacja zaprezentowana w uzasadnieniu nie budzi zastrzeżeń i w związku z tym, Sąd odwoławczy podziela zapatrywania Sądu Rejonowego oraz		

poczynione przezeń ustalenia faktyczne.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Utrzymanie w mocy wszystkich rozstrzygnięć zawartych w wyroku.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Sąd Rejonowy przeprowadził w przedmiotowej sprawie postępowanie dowodowe w zakresie czynu inkryminowanego		

oskarżonemu w sposób wszechstronny i wyczerpujący, a następnie zgromadzony materiał dowodowy poddał rzetelnej analizie i na tej podstawie wyprowadził słuszne wnioski zarówno co do winy oskarżonego w zakresie popełnienia przypisanego mu przestępstwa, subsumcji prawnej jego zachowania pod wskazane przepisy prawne, jak i w konsekwencji orzeczonej kary. Przedmiotem rozważań zaprezentowanych przez Sąd Rejonowy w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku były nie tylko dowody obciążające oskarżonego, ale i dowody przeciwne, ocenione w zgodzie z zasadami logicznego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.

W aspekcie powyższego, Sąd pierwszej instancji, również kształtując orzeczenie o karze wobec oskarżonego nie naruszył zasad wymiaru kary.

Zważyć należy, iż ustawowe założenie, że kara wymierzona sprawcy ma go wychowywać nie jest tożsame z pobłażaniem mu i koniecznością wymierzenia kary najłagodniejszej rodzajowo, gdyż w określonych sytuacjach to właśnie kara rodzajowo dolegliwsza spełnia nie tylko rolę odwetu za popełnione przestępstwo, ale jest też czynnikiem wychowawczym, pozwalającym na uzmysłowienie sprawcy nie tylko faktu nieopłacalności łamania prawa, ale i związanych z tym konsekwencji.

Tym samym, zważyć należało, że oskarżony jest sprawcą uprzednio karanym, w tym za przestępstwa znieważenie oraz naruszenie nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego, a nawet za czynną napaść na funkcjonariusza publicznego co oznacza, że wymierzona kara pozbawienia wolności w rozmiarze 3 miesięcy

nie jest nadmiernie surowa, a jest wręcz karą symboliczną. Nie może wszak ujść uwadze fakt, iż oskarżony dopuścił się inkryminowanego mu czynu pomimo uprzednich skazań, a zatem nie wyciągając z nich żadnych konstruktywnych wniosków i co istotne nie działał także w anormalnej sytuacji motywacyjnej. W pełni świadomie złamał obowiązujący porządek prawny (bowiem nie zachodziły żadne okoliczności, które wyłączałyby bądź ograniczały jego zdolność do rozumienia znaczenia swych czynów oraz pokierowania swym postępowaniem).

W tych okolicznościach, zważając na okoliczności przedmiotowej sprawy, orzeczenie kary w postaci określonej przez Sąd Rejonowy będzie stanowiła dla oskarżonego wymierną i odczuwalną dolegliwość wpływającą na zmianę jego postawy i skłaniającą go

do przestrzegania w przyszłości społecznie akceptowanych norm zachowania, a jednocześnie zaspokoi społeczne potrzeby poczucia sprawiedliwości – w szczególności uwidoczni, iż lekceważenie norm prawnych zawsze będzie wiązało się z odpowiednio dostosowaną do wagi tego czynu reakcją karną.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	

Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	Sąd Okręgowy na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. i art. 8 w zw. z art. 2 ust 1 pkt 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późniejszymi zmianami), § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 663 ze zm.) zasądził od oskarżonego T. Ś. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 złotych tytułem opłaty za drugą instancję i kwotę 20 złotych tytułem zwrotu wydatków (to jest tytułem zryczałtowanych kosztów doręczeń) związanych z postępowaniem	

odwoławczym.
Bowiem wprawdzie oskarżony ma na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku 19 i 27 lat, niemniej jednak z zawodu jest elektromechanikiem (a zatem ma wykształcenie, które umożliwia mu zarobkowanie), a nadto, pracuje zarobkowo i osiąga dochód w wysokości 2850 złotych miesięcznie i tym samym, przy wykazaniu minimum dobrej woli oraz chęci będzie w stanie uiścić należności na rzecz Skarbu Państwa (tym bardziej, że istnieje możliwość uregulowania kosztów sądowych w formie ratalnej). Zatem obciążenia na poziomie ukształtowanym orzeczeniem sądu odwoławczego będą współmierne do wagi czynu mu przypisanego i będą stanowiły dla niego dolegliwość, lecz nie przekraczającą stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości jego czynu, jak i jego możliwości finansowych.

7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony T. Ś..		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 07 maja 2021 roku w sprawie sygn. akt. II K 98/20.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana